

Dia

DE POMP DER TOEKOMST

Eene enkele pomp voor verscheidene citeeren. Zorgt alles op, is uit rust geschikt voor den LANDBOUW, dient voor WATER- en BEIR-POMP.
DEBIT : 5.600 tot 24.000 liters per UUR. Kan op kar geleverd worden.
Op vraag, elke pomp 4 WEKEN OP PROEF — WAARBORG — GEMAK VAN BETALING
AGENTEN ZIJN OVERAL GEVRAAGD — Vraagt prijscourant
S.A. ATELIERS DES POMPES DIA LUIR 193
Tél. 170.09, 125, B^e CONSTITUTION

Zonder ANNONCEEREN
reus aanzet, geen winst ;
de AANBODINGEN in
de krecht van 't huidige
makenloven.

KNECHTEN EN MEIDEN
die eene GOEDE plaats verlangen
voor *Stad of Dorp*, wendt U
in volle vertrouwen tot
Lambert JANS-DUSAERT,
PLAATSBEZORGER (PLACUR)
ST TRUIDERSCHERSTRAAT, 33, TONGEREN
Goede en verzekerde plaatsen.

Raffinerie Tirlemontoise

Tienen

EISCHT de geraffineerde suiker
in doozen van 1 kgr.

de nieuwe motoren met ruw-olie

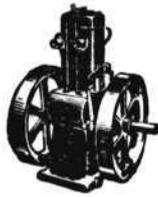
DIESEL

4 tijden

LISTER

welke koud zijnde in gang gezet worden
juist zooals een naphalmotor.
't is te zeggen alleenlijk met de draaier
LATEN U TOE
EENE BESPARING VAN
70%
TE DOEN OP DEN KOSTPRIJS DER
DRUWKRACHT MET NAPHTE
5 maal goedkooper
dan de elektriciteit

Establishments Industriels et Commerciaux
TELSE R.A. LISTER EN DEN
Tentoonstelling : 111, Koninglijkstraat 111
BRUSSEL
Tel. 16637

MENGELWERK VAN DE POSTRIJDER

Het Testament van den Vrek

Na een poosje begon de stroom van tranen te stikken, en Eleanor ging naar haar kamer, om haar opgezwoolen ogen te betten. Toen schoot haar te binnen dat zij Dennis nog niet gevraagd had, of hij haar koffer op haar kamer wou brengen. Maar wat toe diende het, een koffer te pakken, als zij niet wist waar zij dien heen moest zenden ?

Zij nam het krachtige besluit, met opnieuw haar zelfbeheersching te verliezen ; maar al speelig besgreep zij, dat zij dit voorkomen gracieus zou kunnen uitvoeren, als zij alleen bleef. Zij besloot te denken te gaan en bij Ann te blijven.

Zij verliet haar kamer, en bevestigde, toen zij leed de deur van den ouden Jasper ging. Zij ronde de trap af, en kwam niet tot de deur, voor zij letterlijk tegen de verschrikte Ann aanbotste.

— Grootte hemel, kind, wat is er ? riep Ann.

— Niets. Er is niets, Ann. Maar ik ben zoo zenuwachtig — ik wou maar liever bij u blijven. Ik houd 't niet uit, zoo alleen boven. Mag ik hier blijven ? Dan zal ik u helpen.

Zij keek rond door de heldere, zonnige keuken — het eenige vroolijke plekje in het groote huis.

— Natuurlijk, kind, blijf maar hier, met alle plezier hier. Maar, neem dan doch maar, dan kunt ge 't zilver afdrogen, zei Ann, begrijpend, welk een troostende kracht de arbeid van uitoefenen. En als we klaar zijn met de vaten, ga'n we samen naar boven, daar hebben Dennis en ik nog een eigen zitkamer. Ik geloof, dat ge nog nooit achter op de bovenste verdieping geweest zijt, is 't wel ?

Eleanor antwoordde, dat zij dat gedeelte van het huis nog nooit gezien had, maar

er maar heen zou gaan, om er den middag door te brengen. Toen het werk voltooid was, volde zij, Ann, lugs en achtertrap, naar de vertrekken van het personeel. Aan het begin van een smal gangetje, vlak bij de trap, was een klein, maar net oetendotie-kamer, dat leeg stond. Verderop, de gang in, vond men twee ineenlopende vertrekken, die door Dennis en Ann gebruikt werden, de eene als slaapkamer, de andere, grootere, als zitkamer. Aan den anderen kant der gang was er nog een vertrekje, voor een deurbode in ericht, en verder een paar groote kasten.

Aan het uiterste einde van de gang was een deur, die de verbinding vormde met het voorsteleete van het huis. Die deur was op slot, en aan den voorpart gegedeld, en zij was, voor zoover Ann wist, in seën jaren gebrukt.

— Ik weet eigenlijk niet eens, of ze nu nog wel open zou kunnen, wa't 't zal almal wel zoo ree tijd zijn als wat. Ik geloof trouwens niet, dat de sleutel nog te vinden is, want ik heb nog nooit iets gezien, dat er op leek, zooking ik hier in huis ben. Vlak achter deze deur, aan den anderen kant van 't be chot, is de slaapkamer van meneer. Ik heb al dikwijls tegen Dennis ge zegd : ik be-risjp niet, dat ge die deur niet opengemaakt — nu moet Dennis iedereen keer, als meneer iets noodig heeft, de eene trap af en de andere weer op hollen.

Eleanor trok en schudde aan de deur. Die was inderdaad op slot, dat verroest was. Zij merkte op, dat er aan den kant van het personeel geen knip op was, zodat het dienende echtpaar aan de gerade van de menschen aan den anderen kant was overgeleerd — wat oc 't hun goeddruet niet in het minst scheen te verstoren.

Eleanor vond het zelf een opletzerige zaak, want zij had al dikwijls de sleutel bij zich, maar zij kon niet anders doen, dan haar eigen zenuwachtigheid. Maar haar gedachten hielden er zich toch van tijd tot tijd nee bezig, gedurende de rest van dien dag.

IX.
HET DRAMA.
De opluchting die Eleanor ondervond

maar ja... DE GEZONDHEID kan gekocht worden!

Niets is goedkooper dan een goede gezondheid. De prijs is dikwijls niets anders dan de prijs van een pak "ASPRO". Onze gezondheid wordt zelden in gevaar gebracht door ernstige ziekten, maar wel door tal van kleine ongemakken die aan de "ASPRO" niet weerstaan. De huismoeders vooral moeten weten dat enkele tabletten

ASPRO

een goedkope gezondheid is

Bij de eerste gelegenheid moet gij zelf vaststellen dat "ASPRO" een hevige schele hoofdpijn en, na verscheidene geneesmiddelen beproefd te hebben, bekwaam ik onmiddellijk een goeden uitslag na enkele "ASPRO" genomen te hebben. Ik zal dan ook altijd "ASPRO" in huis hebben.
Philippe SPILDOOREN
Vlieminckveld - Antwerpen

BEPROEF 'ASPRO' TEGEN :

HOOFDPIJN ZENUWPIJN RHEUMATIEK	VALLING GRIEP SLAPELOOSHEID	SCIATICA JICHT LUMBAGO

Dépôt : Ancienne Maison Louis SANDERS S. A. Brussel

VOOR AL UWE DRUKWERKEN

SCHOON VERZORGD EN AAN MATIGE PRIJZEN

ZOOALS :

- Affichen, Doodsbrieven, Doodsbeeldekens, Fakturen, Enveloppen, Briefhoofden, Mandaten, Circulaires, Programma's, Wissels, Adres- en Visietkaarten, Catalogen, Menus, Etiketten, enz. enz.

WENDT U RECHTSTREEKS AAN DE

DRUKKERIJ COLLEE

(Koning Albertlaan), Steenderpoort, TONGEREN.

TELEFOON 12.

POSTCHEK 84888

voor haar bezoek aan de dienstbodenkamen, was maar tijdelijk, wa't op den achtergrond van haar peest bleef de aandacht om haar koffer te pakken en het huis te verlaten. Zij trokken dan ook allen, zoodra Dennis den tijd had, naar de kamer van Eleanor. Dennis bracht daar haar koffer, en Ann begon in te pakken onder leiding van Eleanor.

Dennis zette zijn knie op het deksel om het slot dicht te krijgen, toen de klok op den schoorsteenmantel vijf uur sloeg. Op hetzelfde moment begon de bel aan de voordeur heftig te luiden. Zij hoorden de voordeur openen, en vervolgens vernamen zij de stem van meneer Charles die opgewonden riep :

— Dennis ! Dennis !

— Laat mij maar even gaan, Dennis, zei Eleanor. Zij verbleekte, maar stond zonder aarzeling op om de noodige maatregelen te nemen. Hij hoeft niet te weten, dat ge bij mij zijt. Ik zal hem in het sa on brengen, dan kunt ge beiden wegglijpen.

Zij snelde naar beneden, hem te ontmoeten.

— Hé, Charles, riep zij uit, wat is er gebeurd ?

Zij schrok, want hij was bleek en zichtbaar zenuwachtig.

Zij ging de hal en de gang door, naar het slot, en hij vol de haar zovder argwaan. Hij was doodbleek. Hij had een avondsblad in zijn bevende handen. Maar zoo opgewonden was hij toch niet, of hij hoorde de vluchtende voetstappen van de bedienden op de trap.

Hij stapte vlug naar de deur en stond recht voor de beide schuldigen, maar hij scheen niets verdachts in hun manier van doen op te merken.

— Dennis, Ann, zei hij zenuwachtig, kom eens hier. Ik moet u iets voorlezen.

Met den rug van de hand sloeg hij op de gazet, maar hij scheen van opwinding niet in staat te zijn, voor te lezen, wat hij aanvoelde.

— Ja, meneer ? zei Ann, die haar kalme te altijd het laatste verloor en het eerste terugvond.

— Grootte hemel ! zei hij, de gazet ophendend en er naar starend. Hij ging met zijn hand langs zijn voorhoofd, als om er het angstzweet af te veegen. Die arme oom Jasper... Dat soets hem overvallen heb,

ik zal 't mezelf nooit vergeven, dat ik hem alleen heb laten gaan. Maar hij heeft me ook nooit verteld, dat hij naar zoo 'a oord heen zou gaan !

Zoo groot scheen zijn verdriet te zijn, dat hij zich de aanwezigheid der anderen niet meer herinnerde.

Zij drieën echter stonden nieuw-gierig en angstig te wachten op de mededeeling van het nieuws, dat hem zoo diep geschokt had. Eleanor zocht steun aan den rug van een zwaren armstoel ; Dennis keek den jorge-waart, in gespannen aandacht, en Ann stond te schuifelen op haar stevige voeten en keek met haar schrandere blauwe oogen onderzoekend naar de middenfiguur van het keine gezelschap.

Eindelijk begon de spanning haar te lang te duren en viel zij uit :

— Wat hebt ge toch in 's hemelstroom, meneer Charles ? Waarom zegt ge niet wat ge te zeggen hebt ? Is er iets gebeurd met meneer Bowen ? Dan moet ge 't maar gauw aan juffrouw Eleanor vertellen, want ge staat er op te wachten !

Door deze vermatting kwam de jongeman met een schrik tot bezinning. Hij antwoordde :

— Ja, Ann, daar hebt ge volkomen gelijk in. Maar het is ook zoo verschrikkelijk en ik ben eenvoudig mezelf niet meer. Er liep op straat een gazetleuder vlak langs me heen te schreeuwen, en ik kocht zonder erg een blad. En 't eerste, waar mijn oog op viel, was dit.

Zijn stem sloeg over van ontroering, en Eleanor rym hem met zachten drang de gazet uit de handen. Hij liet zich op een stoel neervallen, stunde met zijn ellebogen op tafel en bedekte het gezicht met de handen.

Eleanor las :

derling gekleed. Hij had veel geld bij z en wou be-lid ten nacht in dat verlat opherbazame oord doorbrengen. Dit al bracht den chauffeur van de taxi tot overtuiging, dat hij uit het een of ander krankzinnigengesticht ontsnapt moest z. Tegen zijn beter oordeel in liet de chauffeur hem in de Kom achter, na hem loofd te hebben, den volgenden dag ter te komen met proviand, waarvoor de w eerlinge oude heer hem een flink bedt vooruit betaalde.

» Toen de chauffeur den volgenden d naar de Kom terugkeerde met de beloud levensmiddelen, zag hij tot zijn ontzett dat de luit tot den grond toe was ay brand. De verkoolde overblijfselen van z passagier vond hij tusschen de asch ».

De lezing werd onderbroken door e diep gekleun van Charles en een uitro van o'tzetting van Eleanor. Dennis dr te zijn handpalmen stijf tegen elkaar n krampachtig meeneuglichten vingens.

— O, hoe vreeslijk ! zei Ann.

Met gedempte stem ging Eleanor voor « Aan de krankzinnigengestichten in c streek en verder naar het Westen is u voerig bericnt gezonden ; hierdoor hoo men de identiteit van den ongelukkig vreemdeling te ontdekken. Hij droeg e cape van onderwetsche snit en een zwart hoed, die hem te groot was. Hij heeft d chauffeur een groot bedrag in bankbilj geteld, vermoedelijk tien duizend d lar. Hij scheen aan een soort vervolgen waanzin te lijden — hij zei althans dat i vluchtte voor een lastige nacht ».

— Moet ge dat hooren, smaalde Ann.

Eleanor las op strakken, wesenloos n to verder :

« Aangenomen wordt, dat hij gisteren den loop van den dag aan zijn bewake ontwaakt is, dat hij de Kom van vroege gekomen moet hebben, en dat hij die paa gekozen heeft, omdat hij daar waarschij lyk nooit gezocht zou worden. Klarschij lyk heeft hij den nacht in de hut wike doorbrengen, en is hij in slaap gevallen, n dat hij vuur aangelegd had om zich te wa men. Het is zeer wel aan te nemen, d het droge hout van de hut vlam gevat hee en dat de zwakke oude man, voor hij k ontsnappen, door het vuur is aangegepe el erin omkwam ».

(Wordt vervolgd)